

wad. — Qui nūud fa need, fes sedda maidlemist kuulsid, selle mehhega ühhes nous ollid, sain minna pea aego häbbise omma wanna sannaga.

Minno nabrega jāi monne hea aasta sessammal öppind ellamisse wiisi, senni fui alles tuggewa rammuga ja joukas mees olli. Agga wimaks läks temmaga teist modi, ja minno wanna sanna sai pissut arvalt jālle omma au terwelt fätte. Läks kuminne panni meest pöddema; prijs punnane kariv kaddus palle peälst ärra; hakas fahvatama; fehha paistis üles; ei jāksand mitte ennam tööd truiste ärratehha; maia asjad läksid rüppakülle; rahha sai otsa; laenas iggapoolt wiija, omma perret toita, ja rahha, omma jomisse himmo täita. Qui teised ei tahnuud tedda kaue minne uskuda, piddi temma muist perre warrandusse asjo korra párrast ärramüma, et saaks agga sedda kõrtsi kullutamist toimetada. — Billets mees katsus kül weel, omma seestpiddi hädda aioti wina läbbi

wähhendada; agga wallo läks ikka tullisemaks. Qui siis meletuma ellamisse wiisi läbbi omma ello páiroi olli lühendanud ja kibbeda wallo al hingे heitnud, tullid temma wölla-ussujad senna perresse ja wötsid, üllematte sedamisse peale, keik sedda natukest omimale, mis seál weel járvel olli. Waene leit naene ja wåtimad lapsed pidid fui üsna sandid omma fohta mahha jätma. — Nūud wast hakkasid needki, fes selle üllemal nimmetud wanna sanna párrast ollid fahhe wahhel olnud, sedda töeks arwama, ja monned neist said selle targa nou peale, wina jomist hopis mahha jätta. Need ausad mehhed seáil küllas tulletasid tihti enneste mele sedda kaddund seltsimeest, fes omma wina jahhi läbbi omma endist head nimmet olli käest ärraannud, ja isse hukka läinud ning omma perret hukka saatnud. Kõnnelesid fa issekõskis fest, et se surnud mees olli sepárrast selle wanna sanna wästo, „et kaño pohjas ennam innimest on ärrauppund, fui merre pohjas,”